

UNIVERSITATEA „BABEȘ-BOLYAI” DIN CLUJ-NAPOCA
FACULTATEA DE LITERE
ȘCOALA DOCTORALĂ „STUDII LITERARE”

TEZĂ DE DOCTORAT

**LEAVES OF GRASS: THE POLYMORPHOUS AESTHETICS-
A POLITICS OF THE SELF, THE BODY AND THE MATERIAL
IN WALT WHITMAN’S POETRY**

-REZUMAT-

CONDUCĂTOR ȘTIINȚIFIC,

Prof. univ. dr. VIRGIL STANCIU

DOCTORAND,

IOANA IACOB căs. MUDURE-IACOB

2012

CUPRINS

INTRODUCERE.....	3
RECUIEM PENTRU O IDENTITATE:ANALIZA REPREZENTĂRIILOR SINELUI ÎN <i>SONG OF MYSELF</i>	9
1. Perspective ale aparatului sinelui: construcția identităților în <i>Song of Myself</i>	9
1.1. Fundamentele aparatului sinelui și structura identității	11
1.2. Ipostazele sinelui poetic	13
1.3. Sinele ca voce a celuilalt.....	23
1.4. Sinele-divizat între eroic și boem	37
IUBIREA CORPORALĂ: POLITICA SEXUALĂ A CORPORALITĂȚII ȘI IPOSTAZA CARNALĂ A IDENTITĂȚII.....	49
2.1. Intenționalitatea corporală și scopul ars erotica	51
2.1.1. Posesia corpului: o delimitare transcendențială a corporalului.....	52
2.1.2. Corporalitatea ca ispășire catartică a sinelui în <i>Song of Myself</i>	57
2.2. Aparatul dorințelor: clasificarea whitmaniană a sexualității	61
2.2.1. Maska erotică: adhesiveness și amateness ca filtre de identificare corporală	64
2.2.2. Identitatea autoerotică: o negociere a autosexualității prin postura celibatarului	82
2.3. Scriitura dialectului corporal: Whitman și limbajul sexualității	89
IMAGINARUL SPAȚIAL AL LUI WHITMAN ȘI REPREZENTAREA LOCUSULUI MATERIAL.....	99
3.1. O saga a Romantismului în natură: ecocritică și iarba lui Whitman	102
3.2. O estetică eco poetică: binele, răul și urâtul în spațiul edenic whitmanian	109
3.3. Jocul naturii: ipostaze identitare în cântecele de imaginație eco poetică whitmaniană	118
3.4. Discursul cultural al pământului la Whitman: limbajul imaginativ și simțul eco poetic al locului	125

3.4.1. Pământul noii lumi în lumina istoricizării whitmaniene	126
3.4.2. Ipostazele asocierii cu natura-limbajul ca facultate creatoare de imagini la Whitman ...	132
3.4.3. Spațializarea pământului: scriitura simbolică și senzorială ca simț al locului la Whitman	134
3.5. Hoinărind prin oraș: Whitman și canalul expresiv cosmopolit	147

REVIZITÂNDU-L PE WHITMAN PRIN OGLINDA CANONICĂ - O MOȘTENIRE CULTURALĂ

Lectura odiseii identitare whitmaniene prin sfera lui Ginsberg.....	159
4.1. Renașterea whitmanescă la răscruce: o poveste americană a personalismului.....	159
4.1.1. Identitatea poetică la răscruce: între tendințele romanticilor și ideologia americană.....	160
4.1.2. Experimentând democrația poetică-o comunicare bilaterală	164
4.1.3. Odiseea de la refuz la adorare: o călătorie critică a poeziei lui Whitman	169
4.2. De la personalism la identitatea democrată- o comunicare bilaterală între Whitman și Ginsberg	176
4.2.1. Moloch-ul lui Ginsberg vs. Națiunea-Mamă a lui Whitman- o perspectivă conflictuală în idealizarea Americii	178
4.2.2. Invenția reprezentării de sine: personalism și individualism expresiv	184
4.2.3. Mecanisme lingvistice - o conexiune tripartită în poeziile lui Whitman și Ginsberg	197
4.2.4. Sciziunea identitară - un proces în oglindă a catarsisului în poezia lui Ginsberg	202
CONCLUZII.....	210
BIBLIOGRAFIE.....	214
ANEXA 1.....	221
ANEXA 2	222

Cuvinte cheie: sine, celălalt, identitate, identificare, reprezentare, Romanticism, sexualitate, adresabilitate, ispășire catartică, exercitarea puterii, ecocritica, copoetica, estetică, politică, urbanism, sinele-cititor, orporalitate, identitate de gen, sinele boem, sygyzjal unity-in-duality, metaforizare, metamorfoză, dezistoricizare, dematerializare, amasiveness, adhesiveness, singlism, personalism, autoerotism, categorie estetică, identitate colectivă, individualism expresiv.

În sens larg, *Leaves of Grass* poate fi citită drept o arcă multilaterală a lui Noe, în care îmbarcarea poetului și a cititorului devine la un moment dat un tip de abandon reciproc. Dat fiind variatul univers al percepțiilor pe care Whitman le construiește și discursul tematic expansiv, alegerea unei singure direcții de interpretare ar fi o chestiune de reprezentare insuficientă. O abordare a câmpului poetic whitmanian este, pe de altă parte sortită să ajungă pe un tărâm incert, funcționând astfel în detrimentul arenei poetice. Astfel, întrebarea inevitabilă care intervine este: în schițarea esteticii unei asemenea figuri literare, cum poate fi încadrat fenomenul complex de reprezentare a poeziciei?

Scopul acestei teze, intitulată *Leaves of Grass: the Polymorphous Aesthetics- a Politics of the Self, the Body and the Material in Walt Whitman's Poetry*, a fost de a explora potențialul utilizării identității și a aparatului sinelui, de a descifra estetica poeziei lui Whitman și de a stabili o traiectorie empirică descentralizată în analiza plurifațetată a volumului *Leaves of Grass*. În fuziunea dintre reprezentarea corporală, artefactul material și sinele formator de conștiință, intenția a fost de a observa maniera în care moștenirea și societatea americană funcționează drept surse viabile pentru poet și de a analiza poezia lui Walt Whitman în termeni de acceptare și respingere a anumitor structuri canonice referențiale. În același sens, lucrarea s-a bazat pe localizarea premiselor în formarea identității de sine și oglindirea acestora, prin asociere și respectiv disparitate, în proliferarea și asimilarea ulterioară a moștenirii literare a lui Whitman.

Dintr-o perspectivă metodologică, teza a fost concepută pe bază unei abordări hermeneutice a textului în spectrul poeziei americane și scrisă prin intermediul unor concepte instrumentale de identitate, sine, celălalt, corporalitate, sexualitate, ecocritica sau urbanism. Utilizând aceste concepte pentru a furniza o perspectivă unitară asupra poeziei lui Whitman, a existat și un interes pentru dezbateră modul în care poetul se plasează oarecum adiacent delinierii canonice de romantic american și respectiv instituie o nouă abordare în reprezentarea lirică a sinelui.

Aparent un joc de cuvinte contradictorii, asocierea estetică-politică își are propria funcție în cadrul tezei, ținând spre o reconstrucție în lectura poeziei lui Whitman prin dispersarea sensibilului în variata comunitate a sinelui. Dacă, potrivit lui Jacques Ranciere în *The Politics of Aesthetics: The Distribution of the Sensible*, estetica reprezintă un sistem de forme a priori care

determină ceea ce se prezintă experienței simțurilor, politica poate exista doar ca o izbucnire a unei estetici. Cum politica este responsabilă cu încercarea de a institui egalitate în recunoașterea socială și, pe de altă parte, estetica provoacă construcția socială a unui spațiu sacru al sinelui, juxtapunerea acestor două concepte permite enunțarea unui principiu de bază al acestei teze și al operei lui Whitman, adică analiza disparității dintre vizibil și invizibil, verbalizare și nonverbalizare și auditiv, respectiv nonauditiv.

Sursele primare utilizate în compoziția acestei lucrări sunt poeziile din volumele *Leaves of Grass*, *Drum-Taps*, *Memoranda During the War*, *Specimen Days* și scrisorile sau comentariile politice din *Democratic Vista*. Lucrarea constă în patru capitole menite să acopere secvențial elementele de estetică a identității și respectiv să ofere o imagine de ansamblu a poziționării poeziei lui Whitman în canon, inclusiv reflectarea să centenială.

Primul capitol, întocmit drept experiment de stabilire a scheletului conceptual al tezei, folosește *Song of Myself* ca material de lucru și introduce coordonatele structurale necesare dezvoltării empirice ulterioare. Terminologii prevalente ca „alteritate”, „identificare”, „aparatură sinelui”, „adresabilitate” sau „identitate criptată” vor fi utilizate în analiza proiecției sinelui și a omniprezentului „eu” în poezia lui Whitman, prin intermediul unei pseudo-lentile. Apelând la corpusul teoretic al lui Lacan, Levinas sau Ricoeur pentru construcția identității, capitolul, divizat în patru subunități, încearcă o stabilire a aparatului sinelui prin asocierea sinelui poetic, sinelui cititor, sinele erou, sinele boem și respectiv sinele ca celălalt.

Localizat la baza identității whitmaniene, aparatul sinelui este o entitate variată ce conține opoziții, fie ele de gen, ideologice sau textuale. Citind astfel opozițiile sinelui, aparatul justifică și facilitează apariția conceptului „sygyzial unity-in-duality”, definitiv pentru stadiul preliminar în piramida identitară, constituită din sine opozanți însă concilianți. Această unitate contra-atacă totuși identificarea nedelimitată, dovedind că permisivitatea completă de a reprezenta sinele universal este bazată în primul rând pe dualitate. Whitman construiește o iluzie endemică pentru sinele absolut, validată prin ritualul de trecere prin și împreună cu celălalt. Astfel, identitatea sinelui devine mai mult decât o simplă juxtapunere a acestor cupluri ale sinelui și, mai degrabă, o acumulare a experienței reconstructive a sinelui.

Introspecția în experiența sinelui, menită să dezvolte premisele pentru ideologia whitmaniană în sfera reprezentării, are misiunea de a pune în mișcare identitatea sinelui, adăugând, de-a lungul analizei, contextul corporalității și cel extins al materialului. Demonstrând că identitatea poate fi descompusă în identificări specifice și independente ale sinelui cu tipologii ale societății și imaginarului american, există și o altă ipoteză. În pofida independenței sale, sinele nu poate îndeplini de unul singur identitatea eului, necesitând o valorificare a restului identificărilor. Totuși, tipologia identității schițată de Whitman este o formă a personalismului, o necesitate în dezvoltarea identității colective.

Urmărind reprezentarea identității din prisma politicii sexualității, al doilea capitol expune corpul ca un concurent al sinelui în luptă pentru asumarea identității, respectând premisa că este necesare o renunțare a diferențierii carteziene dintre corp și suflet. Capitolul, structurat în trei subcapitole și subunități adiacente, prezintă perspectiva bifocală a corporalității și a sinelui prin intermediul reciprocității și intersanjabilitate, respectiv prin spiritualizarea corpului și materializarea sinelui. În consecință, cei doi poli de referință utilizați în această dezbateră vor fi exercitarea puterii drept principiu călăuzitor în identitatea sexuală versus ispășirea catarctica având rol de încorporare a sinelui într-un vehicul liberator.

În plus, urmând dislocarea aparatului de dorințe și apariția unei poetici a cathexis-ului, identitatea sexuală devine o problemă de reprezentare desfășurată între cei trei poli ai sinelui- „adhesiveness”, „amateness” și autoerotism. La acest nivel de interconectare a corpului cu sinele, acesta îmbină două traiectorii, determinante în construcția sexuală a identității. În consecință, prin exercitarea posesiunii și respectiv prin angrenarea experimentului corporal în obținerea ispășirii catartice, sinele ajunge în pragul unei răscruce identitare. Această răscruce, analizată în teză sub forma unui aparat de dorințe, îi conferă sinelui o identitate sexualizată de nișă, în concordanță cu alegerea scopului actului erotic.

Dacă ars erotica există datorită dorinței sinelui de a poseda corpul, arena identitară se extinde odată cu politica corporală a „amateness” și „adhesiveness”, care sunt mai mult decât simpli constituenți ai poeticii dragostei. Iubirea pe care Whitman o numește „adhesive” reprezintă ecuația iubirii homosexuale însă și conceptul de camaraderie, și îi conferă identității sexuale o diferențiere prestabilită, atât în referențialitatea limbajului cât și în reprezentarea afilierii erotice. În plus, conceptul „amateness” este redat ca entitate sexualizată, constructoare de identitate pe marginea inimitabilii corporale și pe un fundal delimitat de inegalități de dorință/posesie în relațiile heterosexuale. Folosind un act de dezistoricizare și dematerializare, poetul recuperează unitățile fragmentate ale identificării de gen prin experimentare secvențială. Astfel, identitatea capătă o putere semnificativă, distantându-se de o centralitate prețioasă a sinelui către un șine mai tolerant și inclusiv de valențele celui alt.

Masca erotică a identității se construiește de asemenea și pe un plan secund- al ispășirii catartice, obținută printr-un act de autoerotism și singlism ideologic. Deoarece transformarea dorințelor în posesiune nu reprezintă neapărat un act de comuniune, autoerotismul stabilește un alt nivel identitar- al celibatului, ca sine blocat la răscrucea de manifestare a dorințelor. Cadrul sexualității în ecuația identității este amplificat de epifania creată de limbajul personalizat și de artefactul heteroglossia, capabile să modifice determinantul simbolic în traiectoria liberării sinelui.

Scopul celui de-al treilea capitol este de a prezenta felul în care noi axe de identitate sunt susținute și delimitate prin imaginarul spațiului, priecat prin filtrele naturii și a artefactului urban. Utilizând ecocritica drept filtru discursiv, identitatea deschide un nou domeniu al reprezentării, delimitat estetic de referențialitatea sinelui vis-a-vis de materializarea în natură a

binelui, urâtului și urâtului, elemente care funcționează deopotrivă ca granițe ale spațiului edenic whitmanian. Identificarea sinelui cu natura obiectificată dispune instanțele de identitate într-o nouă imaginație eco-poetică, cu implicații asupra structurii și metaforizării discursului liric. Inclusă în discursul cultural whitmanian, natura, și deopotrivă oponentul său, artefactul urban, au roluri covârșitoare, întrucât induc un simț al locului atât pentru poet cât și pentru sine, permițând, prin intermediul istoricizării, un beneficiu complet al facultății creatoare de imagini.

Esența eco-poetică abordează confluențele dintre spațiu și simțul locului, obiectificând categoriile estetice a urâtului, raului și bunului. O astfel de metamorfoză a sinelui permite dezvoltarea identității printr-o structură quaternală- „square deific”(pătratul deific)-în care identitatea, al patrulea item, exercită o permanență putere asupra celorlalte trei(elemente ale trinității.) Whitman re poziționează această structură în funcție de evoluția de la „casa” la „acasa”, și, într-un spațiu mai mare, de la locus la loc, conferind identității un teren propice materializării. Corolarul este că eco-poetică, aliniată multiplelor identificări ale sinelui cu natură obiectificată, îi conferă identității sinelui o autoritate adamică în contextul spațiului edenic, care nu este decât o versiune relocată și reistoricizată a Americii.

A doua secțiune a acestui capitol discută ruta cosmopolitană a expresiei de sine, centrată pe personalizarea urbanului- boemul, care, supus forței cronotopului Bakhtian, conferă o identitate urbană sinelui. Jonglând cu semnificația „casa” și „acasa”, se adaugă un sens vertical al locului, necesar în scheletul identității, în timp ce bestiarul din cataloagele lui Whitman asigură o lectură orizontală a sinelui. Astfel, identitatea poate evita să cadă capcană între conștientizarea celuilalt și conștientizarea narcisistă a unicității sinelui, prin reconcilierea fragmentarului în urbanismul panoramic, un construct fidel realității.

În final, scopul ultimului capitol este de a prezenta moștenirea lăsată de Whitman în termeni de identitate democratică și identitate americană. Prima parte se referă la recepția critică a corpusului Whitmanian și principalele delimitări pe care Whitman le construiește în identitatea poetică și statutul acesteia în canonul american. Stabilind astfel granițele de interpretare, cea de-a doua parte încearcă o oglindire comparativă a piramidei identitare Whitmaniane în scriitura lui Allen Ginsberg. Astfel, prospectul de a construi o factură auctorială originală devine marca personală a lui Whitman în manifestarea poetică de secol XIX. În plus, locul experienței auctoriale rămâne o piesă centrală în puzzle-ul poetic, deoarece instituie noi reguli în stabilimentul liric .

Ancorată într-o pseudo-realitate a americanismului, sexualității, mijloace lingvistice alternative, reprezentare democratică și noutate structurală, poezia lui Walt Whitman este încă oarecum o răscruce într-un tărâm necunoscut. Ginsberg folosește moștenirea Whitmaniană pentru a crea una dintre cele mai frumoase legături centenare, nu doar prin dialogurile facilitate în scriitura sa, cât mai ales prin susținerea sinelui american prin dictonul de identificare . În consecință, politizarea aparatului de dorințe a generat imaginea visată de Whitman a fi viitoarea Americă democratică.

Odiseea parcursă de poezia lui Whitman nu este una homerică, cât un gest de curaj de a genera profilul auctorial și responsabilitatea poetică. În final, completarea identității rămâne o cale greu de parcurs, la fel cum poezia whitmaniana și maniera construcției sinelui atinge mai puțin un final al marilor așteptări și mai degrabă o direcție de gândire deziderativă. Polaritatea incluziune-excluziune proiectează discursul Whitmanian într-un spectru care nuanțează atât esteticizarea politicului cât și politicizarea esteticii, prima, orientată spre poziționarea poeziei într-un regim/tipar, iar a doua reprezentând reprezentarea fiecărei lumi în propriul sau univers determinat de simțuri. Astfel, asimilarea reciprocă a politicii și esteticii într-un corpus că al lui Whitman îi conferă odiseii poetice o autonomie justificativă pentru toate cuplurile de opoziții din poezia și ideologia whitmaniana. Cupletele de opoziții, reprezentările multifacetate și aparatul circular al sinelui constituie un mecanism complex în liricul american, arătând că, de fapt, poezia lui Walt Whitman este, mai presus decât orice altceva, un gust dobândit care necesită cultivare și efort în înțelegere.

BIBLIOGRAFIE

Surse primare

- *The Complete Poems of Walt Whitman*, Wordsworth Poetry Library, Hertfordshire, 1995
- Whitman, Walt, F. De Wolfe Miller (ed.), *Drum-Taps and Sequel to Drum-Taps*, Scholars' Facsimiles & Reprints, University of Michigan, 1959
- Whitman, Walt, *Memoranda During the War*, Applewood Books, Bedford, 1990
- Whitman, Walt, *Complete Prose Works*, Kessinger Publisher, Whitefish, 2004
- Ginsberg, Allen, *Howl and other poems*, City Lights Pocket Poets Series, San Francisco, 2006.
- Ginsberg, Allen, *Howl*, Harper Perennial, New York, 1995.
- Whitman, Walt and Ralph Waldo Emerson, *Foregrounds and Apprenticeships*, available at <http://www.classroomelectric.org/volume1/belasco/whitman-emerson.htm>

Surse secundare

- Allen, Gay Wilson, White, William, Bradley, Sculley (eds.), *Daybooks and Notebooks: the Collected Writings of Walt Whitman*, New York University Press, New York, 1977.
- Allen, Irwing Lewis, *The City in Slang: New York Life and Popular Speech*, Oxford University Press, 1995.
- Asselineau, Roger, "Grass and Liquid trees: the cosmic vision of Walt Whitman" in Ed Folsom(ed.), *Whitman East & West, new contexts for reading Walt Whitman*, University of Iowa Press, Iowa City, 2002.
- Allison, Raphael C., "Walt Whitman, William James and Pragmatist Aesthetics" in *Walt Whitman Quarterly Review*, Vol. 20, No. 1, 2002.
- Breslin, James E. B. , *From Modern to Contemporary: American Poetry 1945-1965*, University of Chicago Press, Chicago, 1984.
- Brand, Dana, *The Spectator and the City in the Nineteenth Century American Literature*, Cambridge University Press, New York, 1991.
- Bauerlein, Mark, "The Written Orator of 'Song of Myself' " in *Walt Whitman Quarterly Review* 3, no. 3 1986.
- Bakhtin, Mikhail in Desmond Harding, *Writing the City: Urban Visions and Literary Modernism*, Routledge, New York, 2003.

- Bakhtin, Mikhail, "From the Prehistory of Novelistic Discourse" in *The Dialogic Imagination: Four Essays*, (transl. by Michael Holquist), University of Texas Print, Austin, 1981.
- Buell, Lawrence, *The Future of Environmental Criticism: Environmental Crisis and Literary Imagination*, Blackwell Publishing, Malden, 2005.
- Buell, Lawrence, *The Environmental Imagination: Thoreau, Nature Writing and the Formation of American Culture*, Harvard University Press, 1995.
- Bate, Jonathan, *The Song of the Earth*, MacMillan, London, 2000.
- Bateson, Gregory, *Steps to an Ecology of Mind: Collected Essays in Anthropology, Psychiatry, Evolution and Epistemology*, University of Chicago Press, Chicago, 2000.
- Bloom, Harold, *The Western Canon*, Harcourt Brace&Co, New York, 1994.
- Butler, Judith, *Bodies that Matter; on the Discursive Limits of Sex*, Routledge, New York, 1993.
- Bate, Jonathan, *The Song of the Earth*, MacMillan, London, 2000.
- Barta, Peter I., *Bely, Joyce and Doblin: Peripatetics in the City Novel*, University Press of Florida, Jacksonville, 1996.
- Brasas, Juan A. Herrero, *Walt Whitman's mystical ethics of comradeship: Homosexuality and the marginality of friendship at the crossroads of Modernity*, Suny Press, New York, 2010.
- Carducci, Vince, "Culture Jamming: a sociological perspective" in *Journal of Consumer Culture*, No. 6, 2006.
- Cohen, Matt, "Walt Whitman, the Bachelor and Sexual Politics", in *Walt Whitman Quarterly Review*, Vol. 16, No. 3, 1999.
- Cohen, Anthony, Katsuyoshi, Fukui, *Humanising the City, Social Contexts of Urban Life at the Turn of the Millennium*, Edinburgh University Press, 1993.
- Chalquist, Craig, *A Glossary of Freudian Terms*, available at <http://www.terrapsych.com/freud.html>.
- Chartier, Roger, *The Order of Books: Readers, Authors, and Libraries in Europe between the Fourteenth and Eighteenth Centuries*, Stanford University Press, Stanford, 1994.
- Cady, Joseph, *Not Happy in the Capitol: Homosexuality and the Calamus Poems*, available at <https://journals.ku.edu/index.php/amerstud/article/viewFile/2263/2222>.
- Călinescu, Matei, "Modernity, Modernism, Modernization" in *Symploke*, Vol. 1, No. 1, 1993.
- Doudna, Martin K., "Nature", in LeMaster and Kummings(eds.), *Walt Whitman: An Encyclopedia*, Routledge, London, 1998.

- Davey, Christina, “Walt Whitman and the Quaker Woman”, in *Walt Whitman Quarterly Review*, Vol. 16, No. 1, 1998.
- Dowden, Edward, “The Poetry of Democracy: Walt Whitman”, in *A century of Whitman Criticism*, ed. Edwin Haviland Miller, Bloomington, 1969.
- Emerson, Ralph Waldo, *Essays*, Book Jungle, New York, 2003.
- Eagleton, Terry, *How to read a poem*, Blackwell Publishing, 2007.
- Eco, Umberto, *On Ugliness*, Harvill Secker, London, 2007.
- Erkkila, Betsy, *Whitman the Political Poet*, Oxford University Press, New York, 1989.
- Foucault, Michel, *The History of Sexuality*, Pantheon Books, New York, 1978.
- Freud, Sigmund, *Three Essays on the Theory of Sexuality* (second edition), Basic Books, New York, 2000.
- Foerster, Norman, *Nature in American Literature: Studies in the Modern View of Nature*, MacMillan, New York, 1923.
- Featherstone, Mike, “The Body: Social Process and Cultural Theory”, in *Culture and Society*, Sage Publications, 1991.
- Frye, Northrop, *Anatomy of Criticism*, Princeton University Press, New Jersey, 1957.
- Greenspan, Ezra, *The Cambridge Companion to Walt Whitman*, Cambridge University Press, New York, 2006.
- Greenspan, Ezra, *Song of Myself: A Sourcebook and Critical Reception*, Routledge, New York, 2005.
- Gersdorf, Catrin and Mayer, Sylvia, eds., *Nature in Literary and Cultural Studies: Transatlantic Conversations on Ecocriticism*, Rodopi, Amsterdam, 2006.
- Greenspan, Ezra, *The Cambridge Companion to Walt Whitman*, Cambridge University Press, New York, 2006.
- Handley, George B., *New World poetics. Nature and the Adamic imagination of Whitman, Neruda and Walcott*, University of Georgia Press, Athens, 2007.
- Harding, Desmond, *Writing the City: Urban Visions and Literary Modernism*, Routledge, New York, 2003.
- Harold Bloom, *Major Poets: Walt Whitman*, Chelsea House Publishers, 1999.

- Hennequet, Claire, “Imagining the nation. Walt Whitman’s Leaves of Grass.”, in *Re-imagining Identity: New Directions in Postcolonial Studies*, 2009, available at http://univ-paris3.academia.edu/documents/0149/1910/Imagining_the_Nation.pdf.
- Jensen, Beth, “Ambitious Struggle: Abjecting the M/Other in “As I Ebb’d with the Ocean of Life”, in *Walt Whitman Quarterly Review*, Vol. 18, No. 4, 2001.
- James, William, *Varieties of Religious Experience: A Study in Human Nature*, Bibliobazar, London, 2007.
- Johnston, Ian, “God Rides a Harley in the Land of the Free “-lecture delivered at Vancouver Island University, Wednesday, February 19, 1997, available at <http://records.viu.ca/~johnstoi/introser/adam.htm>.
- Jerrold, Seigel, *Bohemian Paris: Culture, Politics, and the Boundaries of Bourgeois Life, 1830-1930*. Penguin, New York 1987.
- Killingsworth, M. Jimmie, *Walt Whitman and the Earth. A Study of Eco-poetics*, Iowa University Press, Iowa City, 2004.
- Killingsworth, M. Jimmie, *Whitman’s Poetry of the Body: Sexuality, Politics and the Text*, Chapel Hill, University of North Carolina, 1989.
- Killingsworth, M. Jimmie, “Whitman’s Physical Eloquence”, in *The Centennial Essays*, Ed Folsom (ed.), University of Iowa Press, 1994.
- Killingsworth, Jimmie. M., *The Cambridge Introduction to Walt Whitman*, Cambridge University Press, 2007.
- Kirschdorfer, Ulf, “Whitman’s Debt to the Muse”, in *Walt Whitman Quarterly Review*, Vol. 10, No. 3, 1993.
- Kerkering, John D, “American Renaissance Poetry and the Topos of Positionality: Genius Mundi and Genius Loci in Walt Whitman and William Gilmore Simms”, in *Victorian Poetry*, Vol. 43, No. 2, 2005.
- Kummings, Donald D., *A Companion to Walt Whitman*, Blackwell Publishing Ltd., Oxford, 2009.
- Lyotard, Jean-Francois, *The Differend: Phrases in Dispute* (transl. Georges Van Den Abbeele), University of Minnesota Press, Minneapolis, 1988.
- Larsen, Svend Erik, “The City as a Postmodern Metaphor” in *Kontur*, no. 10, 2004, available at <http://kontur.au.dk/konturau.dk/forside/>, accessed 5/09/2011.

- Leopold, Aldo, “The Land Ethic” in *A Sand County Almanac: with Essays on Conservation from Round River*, Ballantine Books, 1990.
- Larsen, Svend Erik, “The City as a Postmodern Metaphor” in *Kontur*, no. 10, 2004, available at <http://kontur.au.dk/konturaudk/forside/>.
- Lacan, Jacques, *Ecrits*, (transl. by Bruce Fink)WW Norton, New York, 2006.
- Lacan, Jacques, “Book 2: The Ego in Freud's Theory and in the Technique of Psychoanalysis, 1954-1955”, (ed) Miller, Jacques Allain, *The Seminar of Jacques Lacan*, Cambridge University Press, New York, 1988.
- Levinas, Emmanuel, *Totality and Infinity*, Duquesne University Press, Pittsburgh, 1969.
- Lan, Zhang Yong-, “Self” in *Whitman’s Leaves of grass*, Sino-US English Teaching, Feb. 2009, Volume 6, No. 2.
- Lehman, David Haven, *Walt Whitman: where the future becomes the present*, University of Iowa Press, Iowa City, 2008.
- Matthiessen, Francis Otto, *American Renaissance: Art and Expression in the Age of Emerson and Whitman*, Oxford University Press, London, 1968.
- Marcuse, Peter, “The city as perverse metaphor”, in *City: analysis of urban trends, culture, theory, policy, action*, Vol. 9, No.2, 2005.
- Maslan, Mark, *Whitman Possessed: Poetry, Sexuality and Popular Authority*, Johns Hopkins University Press, Baltimore, 2001.
- McNamara, Eugene, ”Crossing Brooklyn Ferry”: The Shaping Imagination” in *Walt Whitman Quarterly Review*, Vol. 2, No. 1, 1984.
- Mill, John Stuart, *Thoughts on Poetry and its Varieties*, available at <http://www.laits.utexas.edu/poltheory/jsmill/diss-disc/poetry/poetry.s01.html>.
- Miller, James E., “Children of Adam' [1860]”, in J.R. Le Master and Donald D. Kummings, eds., *Walt Whitman: An Encyclopedia*, Garland Publishing, New York, 1998.
- Miller, Edwin Haviland, *Walt Whitman’s Song of Myself: A Mosaic of Interpretations*, University of Iowa Press, 1991.
- Miller, Edwin Haviland, *Walt Whitman's Poetry: A Psychological Journey*, Houghton Mifflin, Boston, 1968.
- Massey, Doreen, John Allen, Steve Pile(eds), *City Worlds*, The Open University, London, 1999.

- Moraru, Cristian, “Mimesis and Anamnesi. Deconstruction of Metaphysics and Reconstruction of Psyche” in Ronald Bogue, *The Play of the Self*, New York University Press, New York, 1994.
- Moores, D.J, “The Satanic Whitman: Woman, Nature and the Magic of four”, in *Journal of Evolutionary Psychology*, 1/10/2006, available at http://goliath.ecnext.com/coms2/browse_R_J064.
- Martin, Robert K. , *The Homosexual Tradition in American Poetry*. University of Texas Press, Austin, 1979.
- Martin, Robert K., *The continuing presence of Walt Whitman: the life after the life*, University of Iowa Press, Iowa City, 1992.
- Morgan, Bill, Peters, Nancy Joyce, *Howl on trial: the battle for free expression*, City Lights Books, San Francisco, 2006.
- Mack, Stephan John, *The Pragmatic Whitman: Reimagining American Democracy*, University of Iowa Press, Iowa City, 2002, p.170.
- O’Connor, Douglas, William, *The Good Gray Poet. A Vindication.*, Bunce and Huntington, New York, 1866.
- Oerlemans, Onno, “Representing the Kosmos: The ‘Lyric Turn’ in Whitman” in *Walt Whitman Quarterly Review*, Vol. 12, No. 3, 1995.
- Pollak, Vivian R., *The Erotic Whitman*, University of California Press, Los Angeles, 2000.
- Parker, Simon, “Unrhymed Modernity: New York City, the Popular Newspaper Page, and the Forms of Whitman’s Poetry”, in *Walt Whitman Quarterly Review*, Volume 16, Number 3 (Winter 1999).
- Pannapacker, William, *Revised Lives: Walt Whitman and Nineteenth Century Authorship*, Routledge, New York, 2005.
- Price, Kenneth M., *To Walt Whitman, America*, The University of North Carolina Press, Chapel Hill, 2004.
- Pires, Maria João, *The Self and the World or the Spirit of America in Walt Whitman’s Song of Myself*, available at <http://ler.letras.up.pt/uploads/ficheiros/4250.pdf>.
- Ram, Amitai Avi, “Free verse in Whitman and Ginsberg” in Robert K. Martin, *The continuing presence of Walt Whitman: the life after the life*, University of Iowa Press, 1992.
- Roskos, Evan James, “Home Isn’t Where the House Is: Whitman’s Camden Exile” in *Mickle Street Review*, Rutgers University-Camden , No. 17/18, available at <http://micklestreet.rutgers.edu/>.
- Rose, Jaqueline, “Femininity and its Discontents” in *Feminist Literary Theory: A Reader*, Mary Eagleton (ed.), Blackwell Publishing, Oxford, 1996.

- Ricoeur, Paul, *Soi meme comme un autre* , Editure de Seuil, Paris, 1990.
- Reed, Michael D., “Cataloguing and First Person in “Song of Myself””, in *Major Poets: Walt Whitman* , ed. Harold Bloom, Chelsea House Publishers,1994.
- Rubin, Joan Shelley, *Songs of Ourselves: The Uses of Poetry in America*, Harvard University Press, Cambridge, 2007.
- Sharpe, William Chapman, *The City after Dark in Literature, Painting and Photography, 1850-1950*, Princeton University Press, New Jersey, 2008.
- Sorisio, Carolyn, *Fleshing Out America:Race, Gender and the Politics of the Body in American Literature, 1833-1879*, University of Georgia Press, Athens, 2002.
- Schmidt, Bernard ,“Whitman and American Personalistic Philosophy” in *Walt Whitman Quarterly Review*, Vol. 7, No. 4, 1990.
- Trent, William P., “A History of American Literature”, 1903, pp. 493–94, in Harold Bloom(ed.), *Classic Critical Views:Walt Whitman*, Infobase Publishing, New York, 2008.
- Tocqueville, Alexis de, *Democracy in America*, Library of America, New York, 2004.
- Underhill, Evelyn ,*Mysticism: A Study in the Nature and Development of Spiritual Consciousness*, Dover Publications, New York, 2003
- Vendler, Helen, “Poetry and the Mediation of Value: Whitman on Lincoln”, from the *Tanner Lectures on Human Value*, delivered at University of Michigan, 1999, available at http://www.tannerlectures.utah.edu/lectures/documents/Vendler_01.pdf.
- Walter Grunzweig, “O divine average! Whitman’s poetry and the production of normality in nineteenth century American culture” in Ed Folsom(ed.), *Whitman East &West, new contexts for reading Walt Whitman*, University of Iowa Press, Iowa City, 2002.
- Whitman, Walt, *Leaves of Grass, Death Bed Edition*,2008, available at www.digireads.com, accessed 9/02/2010.
- Wacker, Jill, “Sacred Panoramas: Walt Whitman and New York City Parks”, in *Walt Whitman Quarterly Archive*, Vol. 12, No. 2, 1994.
- Williams, C.K., *On Whitman*, Princeton University Press, New Jersey, 2010.
- Waters, William, *Poetry Touch: On Lyric Address*, Cornell University Press, New York, 2003.
- Warren, James Perrin, *Walt Whitman’s Language Experiment*, Pennsylvania State University, Pennsylvania, 1990.